

INFORMATION NR. 1 1982

Fallet Villas-Boas: En UFO-litteraturens klassiker.

Sidan 21

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella
UFO-händelser och ökad kunskap
om UFO-fenomen. Utk. med 6 nr/år.

Prenumerationsåret på UFO-
Information är 1 jan. — 31 dec.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30

Övriga medarbetare:

Olle Öhman, Dezsö Sternoczy,
Märta Engzen, Lars Nilsson,
Kenneth Eek. och T. Gustavsson.

Redaktionens besöksadress:

Lagmansberga Brunnsgränd,
596 00 Skänninge.
Tel. 0142/440 30.

UFO-Information:

Box 16, 596 00 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap:

Postgiro 8 43 25-0

UFO-Information 75 kronor helår.

Bidrag från läsekretsen i form av
artiklar och diskussionsinlägg mot-
tages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella
bearbetningen bör manuskripten
skrivas med största möjliga radav-
stånd på skrivmaskinen. Var god
observera att manus endast skrivs
på bladets ena sida!

För artiklarna svarar författarna. Ar-
tiklar och övrigt material ur denna
tidskrift får återges helt eller delvis
endast efter tillstånd av ansvarig ut-
givare för UFO-Information.

UFO-Information ser gärna också att
våra läsare hör av sig med tips om
inträffade händelser av UFO-karaktär
— det kan vara något Ni läst om i
respektive lokalpress på Er egen
hemort eller hört någon berätta.
Hjälp oss också samtidigt att lätt få
kontakt med eventuella vittnen till
UFO-observationer genom att t ex
notera telefonnummer eller post-
adress i breven till oss.

INFORMATION

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga
TECKNARE och ÖVERSÄTTARE
för översättning av engelska, franska och spanska texter.

Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade
som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och
bearbeta aktuella UFO-fall.

För närmare upplysningar ring (kvällstid) eller skriv
till Carl-Axel Jonzon, UFO-Information, Box 16,
596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30

INFORMATION

CHEF MARKNADSFÖRING

- ☐ Du bör vara UFO-intresserad
- ☐ Du bör vara ideellt inriktad
- ☐ Du bör vara samarbetsvillig
- ☐ Du bör vara enviss och uthållig
- ☐ Du bör vara idérik
- ☐ Du bör vara språkkunnig

För närmare upplysningar ring (kvällstid) eller skriv
till Carl-Axel Jonzon, UFO-Information, Box 16,
596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30

Detta nr innehåller följande artiklar:

- Sid. 3 Ledare
- Sid. 4 Bärplockning med förhinder
- Sid. 6 Landet Runt
- Sid. 8 Min syn på UFO
- Sid. 10 Kidnappning vid sjön Prelinen
- Sid. 11 Flicka jagades av flygande tefat
- Sid. 12 Snabbflygande föremål över Örn-
sköldsvik
- Sid. 19 Cigarrformat UFO över Skara-
borg
Mexico: Allt värre närkontakter
- Sid. 20 Katastrof för jorden kan komma
från rymden
- Sid. 21 Fallet Antonio Villas-Boas.

UFO-Information i ny dräkt A 5-format och flerfärgstryck!

Så möts vi då igen i årets första tidning. Jag
vill önska er en riktigt god fortsättning på 1982
och hoppas ni skall trivas med UFO-Information
Som ni ser har vi övergått till annat format, nå-
got som vi funderat på i många år, ja, faktiskt
ända sedan starten 1969.

Det finns många fördelar med ett A5-format
liksom det också finns nackdelar. Jag skall för-
söka redogöra för hur vi tänkt och varför vi till
slut ändrat format på tidningen. Låt oss ta nack-
delarna först. För läsaren betyder det, att om
man skall hålla samma informationsmängd mås-
te stilen bli mindre. Vi vill att UFO-Information
skall ha minst samma mängd innehåll som tidi-
gare och har därför gått ned i stilstorlek utan att
minska informationsmängden. Stilen blir mind-
re. Det är den enda nackdelen för läsaren.

Sen kan vi se på fördelarna, som sannerligen
inte är så få. För det första har vi inte behövt öka
priset trots kraftiga ökningar inte minst på por-
tosidan. Vi kan kosta på oss bättre omslag, vil-
ket bidrar till att höja tidningens läsvärde. Tid-
ningen blir också mer lättplacerad i bokhyllan
och det går bättre att binda in årgångarna och
på så sätt bevara dem som en bok.

För oss som arbetar med UFO-Information är
den 'jobbiga' biten att plocka ihop den. Det görs
på så sätt, att 10 - 15 personer (på obetald och
frivillig väg) går runt ett bord och plockar pap-
per i det antal tidningens storlek kräver. Detta
skall sedan häftas och skäras för att slutligen
stoppas i trycksakspåsar. Tidigare har vi 'falsat'
(vikt) papperet efter tryckningen. Dessa arbets-
moment tar en arbetsdag i anspråk.

Eftersom vi inte kan stanna hemma från job-
bet, görs detta på lördagar. Alla vet att just på
lördag vill var och en vara fri från arbete. Det är
inte alla gånger så lätt att få tag i 15 frivilliga
personer, vilket är fullt förstaeligt!

Vi har haft detta problem från första tidning-
en 1969, och det är främst av den anledningen vi
funderat på att byta format, ty då kan man till
ett bättre pris (75000 kr ca) köpa en begagnad
utrustning, som plockar, häftar och falsar tid-
ningen automatiskt och utan hjälp av mer än en
eller två personer. Det hela skulle då kunna gö-
ras på två timmar i stället för en hel dag.

Vi hoppas, att tidningen skall överleva de då-
liga tiderna, och om ni känner för att bidra till
utrustning är detta mer än välkommet. Vi strä-
var efter att bli självförsörjande på trycksidan
liksom på alla områden, som berör tidningen,

vilket resulterar i att vi kan hålla kostnaderna
nere och med er hjälp trygga utgivningen av
UFO-Information. Detta tycker vi är viktigt, inte
minst nu då människan känner sig rotlös och ut-
lämnad till ett fåtal som inte alltid ser till den en-
skildes bästa utan sätter sin egen säkerhet och
sitt väl i första rummet.

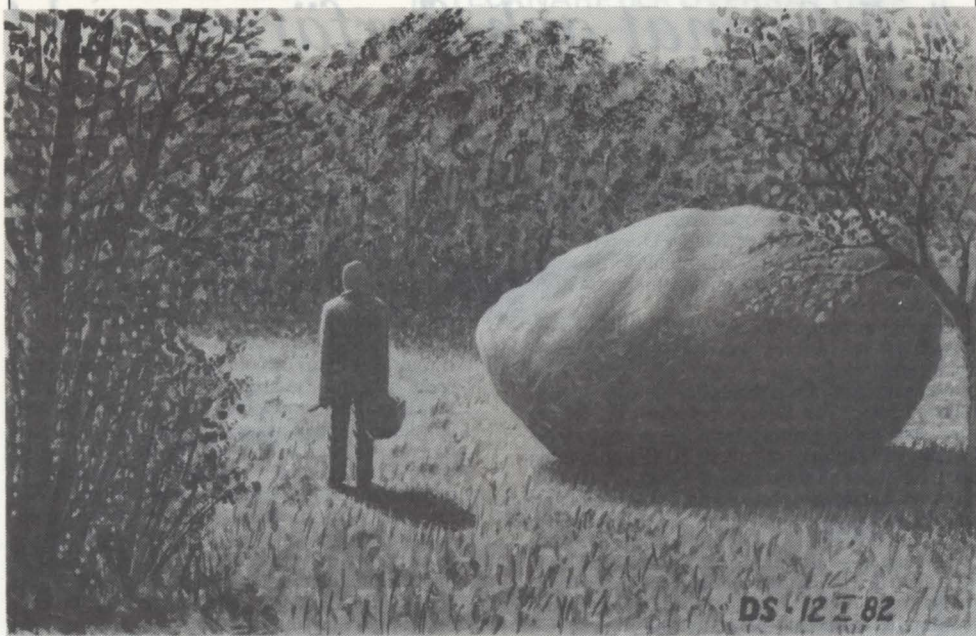
Vi på UFO-Information skall under året, om
ekonomin tillåter och om vi får hjälp av intresse-
rade, slå ett extra slag för UFO och om möjligt
försöka reda ut problemen på ett begripligt sätt.
Jag kan inte lova säkert, att vi hinner utarbeta
nödvändig information under 1982 men ni skall
veta, att vi har det i tankarna och försöker så
gott vi kan. Som det nu är ses UFO som ett isole-
rat fenomen som några fanatiker arbetar med.
Vi vill ändra på detta och uttrycka oss på ett me-
ra begripligt sätt, påvisa att detta med UFO är
något oändligt mycket vanligare i vardagslivet
och att vi accepterat detta under lång tid men
under andra namn och former.

Så länge UFO står ensamt och till största de-
len oförstått av den breda allmänheten, ja, då
kommer heller ingenting att hända. Det är ju
dock så att, att ytterst är det vi själva som måste
försöka bringa klarhet i frågorna. Alla ni med en
äkt vilja att reda ut problemen är välkomna
med synpunkter och ideer. Det finns mycket vi
kan göra om vi håller ihop.

Carl-Axel Jonzon

Bärplockning med förhinder

– Så fort jag kom i lä av stenblocket förändrades allt. Känslan av den intensiva ondskan försvann lika snabbt som man vrider om en strömbrytare, berättar en Trollhättebo som nu vill komma i kontakt med andra UFO-Informationsläsare som varit utsatta för någon liknande händelse.

–Det var fruktansvärt! Jag trodde, jag skulle bli tokig!, säger en Trollhättebo, som berättar om en kuslig händelse, han varit med om, i ett ödsligt beläget skogsområde några mil väster om Trollhättan. Mannen, som är i medelåldern, väddar till dem av UFO-Informations läsare, som eventuellt har varit med om något liknande, att höra av sig.

–En höstdag åkte jag och en manlig vän i 60-årsåldern ut för att plocka lingon. Vi hade med oss två hinkar, vilka vi ganska snart hade plockat fulla. På väg tillbaka till vår bil, som vi hade parkerat på en liten skogsväg, råkade jag titta in i en liten dal, som naturen bildat. Dalen kan närmast beskrivas som en jättestor hålväg. Utefter dess kanter växte massor med lingon. I dalgångens mitt fanns en tät 2 - 3 meter hög ungbjörksdunge. Jag tänkte på hur dumt det var, att vi inte hade något att plocka dessa lingon i, men tröstade mig med att vi kunde återvända och plocka dem dagen därpå.

Kände sig iakttagen.

Nästa dag var min vän inte pigg på att plocka lingon, varför jag ensam begav mig till platsen. Just som jag gav mig in i dalgången, fick jag en bestämd känsla av att någon iakttog mig. Jag tittade mig omkring i tron, att det fanns någon annan bärplockare på platsen, men det fanns ingen. Jag tyckte mig förnimma, att den som iakttog mig fanns i den snåriga björkdungen. Det kanske är en älg eller något annat djur, som står där inne i dungen och tittar på mig, tänkte jag, och tog ett steg i riktning mot dungen för att undersöka den närmare. Då plötsligt kändes det som ett tryck mot min överkropp, det omfattade hela bröstet och upp mot huvudet. Samtidigt började jag få svårt att andas. Det kändes, som om luften blev syrefattig. Jag kunde inte förstå, vad det var för någonting. På samma gång fick jag en ännu starkare förnimmelse av att den underliga känslan kom i vågor från dungen. Det var en underlig känsla, men jag blev inte rädd, ty jag kände mig i detta skede inte hotad på nå-

got vis, varför jag tog ett par steg till i riktning mot björkdungen. Då plötsligt ökade det underliga trycket mot kroppen, och det blev som ett osynligt motstånd, som ville hindra mig från att fortsätta framåt.

Intensiv upplevelse av ondska.

Känslan av syrebrist ökade dramatiskt, och jag fick riktigt snappa efter luft. Det hela började nu bli obehagligt. I mitt inre upplevde jag det, som om svarta moln kom emot mig. När molnen träffade mig kändes det, som om ondska riktades mot mig! Känslan av ondskan var fruktansvärd. Det är helt enkelt obесkrivligt. Jag har många gånger tänkt på den nu efteråt. Men jag kan inte i min vildaste fantasi föreställa mig, hur en människa eller ett djur skulle kunna utstråla eller framkalla något sådant. Jag upplevde ondskan så intensivt, att hela min kropp vibrerade. Nu blev jag riktigt rädd! Jag var beredd att slänga ifrån mig både bärplockaren och spannen, som jag hade i händerna. Jag tänkte, att nu kommer något hemskt farande emot mig när som helst. Men det hände inget. Det underliga trycket mot kroppen hade ökat till maximum för det uthärdliga. Jag drog mig bakåt några steg och kom då i en sådan position, att ett stort stenblock kom mellan mig och björkdungen.

Plötslig förändring.

Då hände en märklig sak. Så fort jag kom i lä av stenblocket, förändrades hela situationen. Förändringen kom lika snabbt, som ett elektriskt ljus tänds när man vrider om en strömbrytare. Känslan av den intensiva ondskan, trycket mot min kropp, syrebristen, allt försvann på en sekund! Jag kände mig både lättad och omtumlad. Jag försökte intala mig själv, att det hela måste ha varit en oförklarlig inbillning.

Osynligt motstånd.

Jag hade ju inte tagit någon skada, så jag tvingade mig själv att åter en gång ge mig in i den lilla dalen. Jag tänkte som så, jag är en vuxen man, och nu är jag trots allt förberedd.

Framkommen till samma position, som vid mitt första besök, kände jag åter det underliga trycket. Då jag nu lyfte min fot för att pressa mig något närmare björkdungen, inträffade något märkligt. Det blev stopp mitt i steget! Min fot stannade strax ovan marken, och det gick inte att få markkontakt med den. Den liksom fjädrade mot ett osynligt motstånd. Jag försökte verkligen sätta ned foten mot marken, men det gick inte. I och med denna rörelse ökade trycket mot min kropp kolossalt. Det kändes, som om jag skulle bli tokig! Det var helt outhärdligt. Plötsligt tyckte jag, att någon sa till mig: 'Vad har du här att göra? Försvinn bara!'

Vågade inte stanna.

Då förstod jag, att det här klarar jag inte av, det är bäst att jag drar mig tillbaka. Jag strunta-

de i lingonen och gav mig genast av från platsen, och hela vägen tillbaka till bilen kände jag mig iakttagen. Det var en obесkrivligt kuslig känsla.

Jag kunde inte släppa tanken på det oförklarliga, som jag upplevt, så nästa dag ringde jag min kamrat, som var med på den första bärplockningsexpeditionen. Jag frågade, om han ville ställa upp på en ny bärplockningsutflykt. Jag berättade inget om min upplevelse. Han samtyckte till att följa med, och vi begav oss till platsen. När vi närmade oss dalen, såg jag till att han gick 3 - 4 meter framför mig. Samtidigt plockade jag upp en grov käpp för att kunna försvara oss. Jag höll mig hela tiden i bakgrunden. Jag vågade helt enkelt inte gå först! Jag var rädd. Då vi kommit fram till dalen, klev min kamrat några meter in i den, såg sig om och sade: 'Här finns inga lingon!' Döm om min förvåning, då jag från dalens mynning kunde konstatera samma sak. Dalen, som dagen innan bokstavligen dignat av bär, var nu sopren från lingon, det fanns nu bara tomma lingonris. Vi fick återvända till vår bil med tomma kärl. Någon känsla av att vara iakttagen hade jag inte denna gången.

Hör av er!

Det har gått en tid sedan händelserna ägde rum, men fortfarande tänker jag på det inträffade. Ensam kommer jag aldrig att våga återvända till platsen. Jag är normalt inte lättskrämd och har stor vana att ensam vistas i skog och mark. Har någon av UFO-Informations läsare råkat ut för något liknande? I så fall vore jag mycket tacksam, om de ville höra av sig. Kanske kunde vi utbyta erfarenheter? Ring eller skriv till UFO-Information, så vidarebefordras er adress eller telefonnummer till mig. Jag kommer att kontakta er, lovar den av händelsen skakade Trollhättebon.

Karl

En telepatisk fridshälsning från rymden.

Det var en stilla sommarnatt, närmare bestämt den 7 juli 1981. Jag hade inte känt någon lust att gå och lägga mig och stod nu framför det öppna fönstret och såg ut över landskapet. Någonting hade liksom dragit mig till fönstret, och nu var det som om någonting höll mig kvar. Då hände det: Ett ljussken höjde sig över horisonten. Först steg det uppåt, sedan sänkte det sig ner och blev stående alldeles stilla. Jag tittade på klockan, den var 0.23. 'Föremålet' ändrade färg upprepad gång men stod kvar på samma plats. Och så kom ett telepatiskt meddelande:

'Jag hälsar mina Vänner från rymderna vida med kärlek och frid som vår Fader bringar er alla från en skönare värld och med bud om fred på jorden. Må människorna böja sig ödmjukt och sträcka sina händer mot ett svindlande mål och mot underbara vänner.'

Upplevelsen varade ca fem minuter. Sedan försvann UFOt, men en underbar frid uppfyllde hela min själ.

Margareta Ahlin

Landet Runt

Skene den 18 september 1981.

Rauno Hänninen berättar följande:

-Jag såg det mycket tydligt i ca fem minuter. Det hade den klassiska tefatsformen med kupol. Till färgen var det smaragdgrönt. Ett antal gluggar eller fönster var synliga runt den upphöjda delen. Klockan var 21.30 den aktuella kvällen. Föremålet färdades relativt sakta. Det kom från NNV och försvann i SSÖ. För ögat sågs den skenbara storleken vara jämförbar med en handboll. Något ljud hördes ej. Vinden var vid tillfället 1 - 2 m/sek. Torr väderlek rådde. Temperaturen var 8 - 9 grader. Föremålet hade skarpa konturer och verkade vara av fast materiel. Två minuter efter det att farkosten försvunnit kom ytterligare två klotformade men till storleken mindre föremål. De färdades med hög hastighet i syd-nordlig riktning. Också dessa hade en grönlysande färg.

Skene den 19 september 1981.

Kauko Hänninen var kl 02.15 på väg hem från Borås tillsammans med två flickor, som han hämtat vid ett dansställe. Vid det aktuella tillfället åkte jag ganska sakta, och framför oss på vägen körde en grön BMW. Jag diskuterade UFO med mina passagerare, vilka inte var lika övertygade om detta fenomen som jag. Under pågående diskussion får jag till vänster i färdriktningen och en bit upp på himlen se ett stort klot som växlade i färg. Jag uppmärksammade mina passagerare på detta klot. Samtidigt såg jag en orange-färgad, rektangulär skärm komma in från vänster och liksom blockera vägen. Den gröna BMWn tvärbromsade, och jag tvingades också bromsa.

Efter några sekunder drogs skärmen åter mot vänster och lämnade vägen fri. Mina passagerare såg ej skärmen, eftersom de studerade klotet, men de uppfattade att jag bromsat ganska kraftigt. Föraren av bilen framför blev tydligt om-

skakad, för han stannade vid en parkeringsplats något längre fram på vägen. Själv blev jag ganska häpen och kom mig inte för att stanna och tala med föraren av den andra bilen utan fortsatte hemåt.

Det var först långt senare, som jag kom att tänka på att jag kunde stannat och åtminstone tagit reda på namn och adress. Vid tillfället var temperaturen 5 grader. Solen var inte uppe. Något ljud hördes ej. Klotet växlade i färgerna vitt, rött och grönt. Den rektangulära skivan såg ut som en vägg och lyste med matt sken. Vi noterar, att det mellan dessa händelser endast har förflutit 4 timmar och 45 minuter (Redaktionens anm.)

Älmhult 9 november 1981.

Ett stort, rött eldklot observerades av ett flertal personer i trakten av Älmhult. Klotet var starkt rödlysande. Det såg ut som en soluppgång en vacker sommarmorgon och det var också den officiella förklaringen till fenomenet. Dock inte solen men väl månen! Denne kan under speciella omständigheter likna solen. Vissa partiklar i luften rödfärgar månytan. Vi låter helt enkelt lura oss, allt enligt universitetet i Lund, där de lärde herrarna finns.

Markitta vecka 45.

Markitta har åter kommit i rampljuset. De som läst UFO-Information kommer säkert ihåg 'lillemans' vandringar i norra Sverige för några år sedan. En liten, ibland grå, stundom grön gubbe med en låda på magen. Många såg honom men ingen lyckades fotografera 'gubben'.

Skall historien upprepa sig? Ja, det funderar man som bäst på i Markitta. Under vecka 45 har man vid fyra tillfällen sett ett orange-färgat föremål, stort som solen, svepa fram över natthimlen i utkanterna av Markitta. Kusligt tycker några. Andra tycker bara på axlarna. Någoting pågår men vad?

Hällefors 15 oktober 1981.

Ett cigarrformat föremål cirklade vid 19 - 20 tiden över Hällefors över en timme och observerades av såväl polis som ett flertal andra personer. Föremålet, som till utseendet liknade en zeppelinare med fyra rektangulära fönster, ur vilka ett intensivt blåvitt sken strömmade ut, kom sakta glidande i trädtopps höjd. Ett kraftigt muller hördes från farkostens förmodade motorer. Den beräknade storleken på föremålet var ca 40 meter, och flygriktningen nord-sydlig. Förbudet flyga så lågt! Minsta flyghöjd över tätbebyggt område är 300 meter, säger polischef Fagrell som kommenterar till det inträffade.

När den okända farkosten lämnade området, gick färdriktningen i sydlig riktning och i stigande bana. En eldkvast, ej olik eldsflamman från ett jetplans efterbrännkammare, syntes från farkosten. Som vanligt har myndigheterna inga kommentarer till det inträffade.

Att Värmland får besök av okänt flyg är inte ovanligt. Landskapet besöks ofta av okänt flyg och polismyndigheterna har också haft vissa platser under hårdbevakning. Ett hemligt bevakningsuppdrag i de värmländska skogarna gick under 'kodnamnet DAKAPO'.

Vi har säkerligen inte skrivit sista ordet om 'spökglygarna över Värmland' med detta. Vi fortsätter att 'kolla läget'.

Ljusvecka den 21 oktober 1981.

En man och hans hustru såg vid 15.30 tiden på lördagen något som kunde liknas vid en 'eldorm' på eftermiddagshimlen. Föremålet visade sig två gånger, och båda gångerna upplöstes det i ett rökmoln. Makarna menar också, att flera andra personer såg det inträffade.

Jämtland den 25 oktober 1981.

Mystiska ljusfenomen har också uppträtt på olika platser i Jämtland. Flera personer uppger sig ha sett rödgröna ljusklot stryka fram över trädtopparna. I en del fall var ljuset så starkt, att det lyste upp hela hus mitt i natten. Inte vid något tillfälle har man kunnat höra något ljud. Föremålen banor har också betecknats som oregebundna, varför det inte är troligt att det rör sig om s.k. 'stjärnfall'.

Även över Dalarna tycks ljuskloten ha haft sina vägar. Flera personer i Smedjebacken har iakttagit ljusklot, som de menar saknar logisk förklaring.

Åland.

Från Ålandstidningen den 24 november 1981 har vi fått detta klipp från en vänlig läsare av UFO-Information.

Jag stod i fönstret, säger mannen, när jag fick se det ovanliga ljuskenet. Det var ca 40 meter ifrån huset, där jag befann mig, då jag först observerade det. Sedan kom det så nära mig som tio meter. Det var ljusgult till färgen och gick ned till marken. Jag gick ut för att ta en närmare titt på vad det kunde vara, men när jag

kom ut var det borta. Jag trodde det spökade, säger mannen, trots att klockan bara var 17.30 på eftermiddagen.

Linköping den 15 december 1981.

-Tisdagen den 15 december 1981 hade jag på kvällen besök av två goda vänner, Peter och Benny. Vi hade under kvällens lopp diskuterat parapsykologi, spiritualism, hypnos och UFO. Ungefär klockan 22.45 råkade jag titta ut genom fönstret i balkongdörren (se planritning). Jag fick då se ett intensivt lysande föremål rakt i söder. Under ca fem minuter kunde vi se föremålet röra sig långsamt. Det är svårt att ange höjd och avstånd, men jag ser ofta små privatflygplan på ungefär samma höjd och på samma avstånd. Jag uppskattar höjden till något under 1000 m och avståndet till oss 1500 m. Flyghastigheten verkade lägre än de privata flygplanens.

-Vi öppnade balkongdörren för att lyssna på motorljud, men det var absolut tyst. Privata flygplan på samma avstånd hörs väl, även då dörren är stängd. Då föremålet befann sig i riktning SV började det att blinka några gånger.

Då det kommit i riktning väster sade sig Peter se, att det ett ögonblick lyste rött och i samma ögonblick måste en kursändring ha skett, ty vi kunde inte längre se någon rörelse. På några sekunder minskade den stora lysande ytan till en liten punkt som sedan försvann.

Min egen bedömning av föremålets storlek är 20 à 25 m och jag tyckte att formen på den lysande ytan var ett brett lysande band och en övre, mindre del. Ljuset var gulvitt och för mig verkade det som om man intensivt belyst en förgylld yta.

Olov Faith Ell

Ny tidskrift

Bilder ur VETANDETS VÄRLD är en ny tidskrift med artiklar om rymd, medicin, teknik, miljö, forskning m.m. Tidskriften är synnerligen påkostad och därtill lättläst med flera kända skribenter t.ex. Arne Thorén, känd TV-reporter. Ett 70-tal sidor intressant läsning med exklusiva färgfoton får läsaren för kr 13:95 inkl moms, vilket kan anses acceptabelt om man ser till tidningens breda register och förmåga att utföra. I nr 1/81 kan man bl.a. läsa om Rymdäventyret med Columbia, Nu har vi lekt färdigt med jordklotet, Den nya hjärnan m.fl. mycket läsvärda artiklar skrivna på lättfattlig svenska. Adressen är Bilder ur VETANDETS VÄRLD Box 5384, 102 45 Stockholm Tel 08-670634, 674165.

Jonzon

Min syn på UFO:

Framtidsresenärer på besök i nuet.

av Carl-Axel Jonzon

När man för en större allmänhet skall förklara vad UFO betyder, vad det är och varifrån besökarna kommer eller vad syftet är med deras besök, ja, då har man en riklig flora av funderingar att välja ibland.

Ufologerna själva är, när det kommer till kritan, ganska fega och kan eller vill inte ta ställning i sakfrågan. De pekar på ett otal olika förklaringar och menar ytterst, att något direkt svar ej går att ge. Undra sedan på att allmänheten visar ett svagt intresse för saken ifråga! Jag menar (och hoppas ha många med mig), att starka indicier pekar på att UFO är samma fenomen som återfinns i vår religion. När jag talar om religion, menar jag samtliga trosgrupper utan undantag.

I grund och botten är det samma fenomen, men olika uttolkare av religionen har fört fram just sin bit, som han eller hon tyckt vara det mest väsentliga. På så sätt har vi fått en hel flora av olika religioner, olika synsätt på livet, och olika värderingar, trots att det från början endast gavs en enda lag eller förklaring till livets uppkomst och människans möjliga väg att vandra mot det eviga livet eller 'Framtiden'.

Om man studerar t ex vår Bibel, finner vi, att den berättar om händelser som har direkt motsvarighet inom den moderna ufologin. Det bör rimligen vara så, att det existerar ett 'fenomen' och har så gjort sedan urminnes tid. Detta 'något' har tolkats på olika sätt. En tidigare tolkning har fått namnet **religion**, därför att yttringar av detta något har talat om hur vi som människor skall uppträda gentemot varandra och livet på vår planet.

Under senare tid har så att säga samma fenomen, eller rättare sagt yttringar av det, återupptäckts och fått namnet **ufo**, hänsyftande på besökare från rymden. I ett tidigare skede av mänsklighetens historia fick vi av vårt upphov vetenskap om hur och varför vi kommit till som människor. Vi stod då i nära kontakt med vårt upphov. Vi fick också veta, hur vi på bästa sätt kunde kalla på hjälp, om det var nödvändigt. Så småningom nedtecknades detta så det skulle vara tillgängligt för kommande släkten på jorden.

Men som det alltid tycks gå, så fanns det även långt tillbaka i tiden människor, som kände behov av att bestämma över andra. Därför gömdes de viktigaste informationerna undan och blev tillgängliga endast för några få maktutövare, som på så sätt kunde styra en icke upplyst allmänhet. Känns mönstret igen? Det blev ett

slags elit som satt inne med berättelsen om jordens tillblivelse och människans roll på planeten jorden.

I den information som gavs till jordens dåvarande bebyggare fanns också beskrivet, hur man kunde nå kontakt med upphovet eller **framtiden**, ty det är vad det handlar om! Om dessa informationer fortfarande är tillgängliga inom någon gren av religionen eller om de är bortglömda eller gömda, det vet jag inte. För övrigt är det lika illa, hur det än är. Fortfarande har vi en elit av religionens uttolkare (på gott och ont, måste man säga!) Dessa sitter på sina höga hästar, och metoderna varierar för att hålla en okunnig allmänhet i tukt och herrans förmaning.

Som vi känner till från vårt eget land är ju de s k kristna organisationerna inte fattiga. Långt därifrån! Och vem betalar? Jo, den okunniga allmänheten. Vad får de i utbyte? Jo, halvsanningar och undanflykter från förkunnare, som inte känner eller förstår vad som döljer sig i religionen. Man behöver väl inte peka på Iran för att förstå, att våra uttolkare av livets bok misslyckats med sitt arbete!

Vad jag försöker påvisa är, att de änglar och gudar, som det talats om i religionen är vårt upphov, och att det är dessa vi ser under vissa förhållanden i vår närhet i lufttrummet eller på och kring vår jord. Att vi kallar dem för UFO och försöker placera dem i ett annat tänkt system ändrar inte det faktum, att de beter sig exakt lika som de fenomen religionen beskriver men inte förklarar på ett begripligt sätt.

Varför har det nu blivit som det är? Två förklaringar av samma sak men helt olika varandra. Som vanligt beror det på människans oförmåga att överblicka stora avstånd, det må vara geografiska eller tidsmässiga.

I det här fallet är det tiden som spelar oss ett spratt - och ett stort sådant - därför att det i universella ögon **inte finns någon tid**, och eftersom upphovet ser med universella ögon måste vi göra det också, om vi skall ha en chans att förstå.

Tid finns alltså inte, om man ser i stort, utan det är fråga om ett **pågående skeende**, som för oss människor är otroligt stort. **All s k tid är alltså en enhet: forntid, nutid och framtid.** Detta måste man inse, om man tar sig en ordentlig funderare på tillvaron.

Tag din egen person t ex! Tror du verkligen, att du ständigt återskapas? När en sekund gått till ända, skulle du ju inte finnas längre enligt vårt sätt att se på tiden! Du skulle återskapas i

början på nästa sekund. Befängt, eller hur?

Framtiden finns där, innan vi hunnit in i den, det måste vi inse. **Huset du bor i finns ju där, i går som i morgon, och ändå har gårdagen gått men huset finns kvar!** Morgondagen har inte kommit ännu, men när du kommer dit, finner du att huset också finns där! Alltså fanns det där, innan morgondagen hade fötts.

Religionen talar om framtiden som en plats, där människorna skall hamna efter det att den fysiska kroppen vissnat ned. I bibeln talas det om himlen, där Gud bor med sina änglar. Visst är det så, men samtidigt gäller det framtiden. Resonemang blir mera begripligt, om man vet att **all tid är samtidigt**, och att vårt upphov finns i framtiden, ty det fanns före universum. Det är ju framtiden som skapat universum. Accepterar vi detta faktum, är det inte heller svårt att förstå resten.

Det är klart, att upphovet eller vår 'Fader' har ett visst intresse av det han skapat, av oss exempelvis som finns här på jorden. Därför 'kollar' han oss. Ibland hjälper han oss också, så gott det nu går. Detta är vad vi ser som UFO eller änglar och gudar om vi så vill. De religiösa föredrar det senare, och låt gå för det! Det är ju ändå samma sak.

Låt oss förtydliga genom att uttrycka oss så här: framtidens folk (som är vårt upphov) besöker oss i nutid för att övervaka och ev hjälpa oss, så att framtiden blir vad den är avsedd att vara och det vår bibel lovar, nämligen en plats dit vi kan återvända efter utfört arbete på olika platser och i olika skepnader under vår vandring mot sanningen.

Ja, underligare än så är det alltså inte. UFO är ett gammalt fenomen som fiffats upp och placerats in i ett annat fack, allt för att om möjligt krängla till sanningen, så att ingen vanlig människa skall begripa vad det hela handlar om. Vips har vi så en ny gren som väntar på en professur med massor av byråkrati, maktmissbruk och andra vanliga företeelser.

Vem vet, kanske yttringarna av vår religion åter upptäcks någon gång i framtiden och då får något annat namn och förklaring.

Redan nu kan vi skimta en sådan tendens. Vi har nämligen sett att föremål kommer upp ur och dyker ned i vattnet. Kanske blir det 'flygande ubåtar', för man kan väl inte tänka sig, att det fortfarande rör sig om samma gamla fenomen men i ett annat element? En första målsättning borde i så fall vara att visa på det faktum, att de fenomen vår religion talar om faktiskt finns att se i verkligheten i form av bl a dessa flygande farkoster, som besöker oss ofta efter ett för oss obegripligt mönster.

Låt oss tala om för människorna, att det i gången tid lämnats en förklaring till hur vi skall kunna nå kontakt med vårt upphov men att detta har undanröjts (möjligen ej förstärkt)! Det är dags att söka denna del av den information vi en gång fått. Som det nu är, pekar man finger åt dem som ser flygande farkoster och anser dem icke kapabla att tyda sina synintryck. De religiösa talar om den ondes list och varnar för vidare studier av UFO-fenomenet. Just en snygg uppfattning framförd av s k kristna människor! I

stället för att hjälpa människor, som hungrar efter vetenskap om sig själva och sitt ursprung och slutmålet efter livets vandring på jorden, fördömer man det fenomen eller yttringar av detta som är mänsklighetens ursprung. I sanning ett märkligt förfarande!

I många fall gör man det med hänvisning till bibeln, där det sägs att man inte skall befatta sig med andar och andra fenomen som ligger i vårt förnufts ytterområde. Jo visst sägs det så, men en klok människa förstår också, varför det så är skrivet. Man får hålla i minnet, att t ex bibeln är skriven för olikutvecklade människor och även att den är tidslös.

Vi har som människor helt andra förutsättningar idag än för tusen år sedan. Detta måste vägas in, när man söker tolka det skrivna ordet. Helt visst är det befogad med en varning (även idag), för som bibeln säger, finns det två krafter som tävlar om vår gunst, och det är av omtanke om oss som det sägs, att vi skall avhålla oss från okända saker. Risker är, att vi inte kan skilja så att säga agnarna från vetet.

Det finns också besökare av den negativa hierarkin och de söker hela tiden locka människor i fördärv. Så länge vi inte känner till detta och vet att välja rätt partner, ja, så länge är skriftens uppmaning att avhålla oss från okända områden befogad - men endast då. Religionen är för övrigt endast att se som en guide i levnadskunskap och inte något så märkvärdigt som man lyckats göra hela religionskomplexet till. Skala av allt hysch hysch och läs med förståndet istället för med påklistrade, skenheliga glasögon!

Bibeln har givits oss för att vi med det förstånd vi har skall förstå hur vi skall agera för att leva på rätt sätt. Det borde varje tänkande människa förstå.

Till dem som fortfarande hävdar, att UFO är besökare från andra planeter vill jag säga, att visst är det så, men inte på det sätt vi tror. Det är klart, att framtidens 'människor' också har en plats att leva och verka på och det kan mycket väl vara så, att varje planet har sin eller sitt framtidsfolk, som besöker oss i nutid.

Om vi håller oss till enbart planeten jorden är det möjligt, för att inte säga mest troligt, att det är vår jords framtidsfolk som besöker oss idag. Det är onekigen så, att det är dessa människor som är mest beroende av vårt agerande idag. I så fall har inte dessa besökare några längre avstånd att överbygga för att ta sig hit. Däremot kanske de har årmiljoner av s k tid att överbygga. Det rör sig alltså för deras del om att på teknisk väg kunna förflytta sig i tiden.

Att det å andra sidan skulle vara besökare från rymden som är samtida med oss i tiden verkar inte troligt, om man ser till deras uppträdande. De tycks inte tillföra vårt vetande något av värde. Däremot försöker de till synes villa bort sina avsikter och handlande till varje pris. Så skulle inte besökande från en annan plats i universum göra, om de kom till vår jord. Som svar på detta faktum får man då veta, att vi är så lågt utvecklade att de inte anser det mödan värt att ta kontakt. Också ett märkligt påstående om man ser till frekvensen av besökare! Det kryllar

av dem. Varför skulle de komma i stort antal, om vi är så ointressanta i deras ögon?

Visst tar de kontakt också med oss jordbor, säger någon och visst har så skett, om man man får tro de många personer som säger sig ha fått en pratstund med ufonauter. Och varför skulle alla dessa personer ljuga? Knappast troligt, även om en och annan osanning smyger sig in i sammanhanget. Det märkliga är, om man nu skall sätta tilltro till vissa personers utsago, att besökarna i flera fall säger sig komma från planeter, som vi känner som helt oobeoeliga, för att inte tala om månen som också blivit beskydd för att härbärgera människor. (Venus är kanske mera känd i det sammanhanget).

Vi vet på goda grunder, att så ej kan vara fallet. Det kan inte finnas liv i vår mening på dessa ställen. Vi har besökt månen och vet alltså att det förhåller sig så. Vi har också landat sonder på Venus, och där är lika illa. Men tänk nu efter ett tag: om all tid är samtidigt, är det ju faktiskt

så, att t ex Venus om några år miljoner mycket väl kan härbärgera liv i ungefär liknande former som här på jorden i vår tid (nutid).

Om framtiden besöker oss i nutid är det inget underligt i att t ex människor från Venus framtid besöker oss på jorden i nutid! Alltså skulle det vara sant som rymdbesökarna säger till oss jordbor, men vägen till förståelse av detta i sig själv självklara faktum är förmodligen ännu så länge ganska långt.

Tyvärr kan man inte vänta hjälp vare sig från ufologer eller religionsutövare i detta så viktiga ämne. De känner sig snarare trampade på tårna och vägrar att närmare sätta sig in i saken. Personligen är jag van vid påhopp av personer, som inte själva äger förmågan att tänka. Åtminstone några ufologer tycks ha vikt sitt liv åt att smutsa mig personligen i stället för att ägna sig åt UFO, som de säger sig arbeta med. Men så är det! Man använder huvudet till det man klarar av!

Kidnappning vid sjön Prelinen?

Efter en lång och tyst period inom den finska UFO-rörelsen, har det nu kommit fram en färsk rapport värd att rapporteras. När de finska UFO-forskarna sysslade med en insamling till det årliga sommarmötet i staden Kulämi i centrala Finland, inträffade något mycket egendomligt vid sjön Pielinen i östra delen av landet.

Den 31 juli 1981 var två 35-åriga semestrande män på väg i båt mot samhället Lieksa. När de passerade en udde kallad Vaaranemi-uddan, fick de syn på en svart sfär på himlen.

Sfären var omgiven av ett stort och flera små ljus. Plötsligt började det stora ljuset närma sig dem, och ett mindre föremål lösgjorde sig från ljuset. De stannade båten. Ett slags dimma omgav föremålet som också hade två ljus. Då märkte en av männen att han hade blivit paralyserad och att han inte kunde röra på huvudet, men han fortsatte i alla fall att samtala med sin kollega.

Med ens var sfären borta och de märkte att de inte satt på samma plats i båten som förut! Himlen var klar och båten var nära udden, trots gan-

ska starka vågor och vind. De tittade på sina klockor och såg att klockan var 4.10 på morgonen. De hade förlorat sex timmar av sitt liv.

Efter denna händelse drabbades båda av nervositet, mardrömmar och rubbningar i balanssinnet i cirka en vecka.

Efter denna vecka kontaktade de de berömda astronomerna Juhani Kyröläinen och Pekka Teerikorpi (författare av en UFO-bok). De är anställda vid universitetet i Helsingfors och har genomfört undersökningar av händelsen men har misslyckats två gånger i försök att hypnotisera de båda männen. Än så länge är det enda säkra att fenomenet ej orsakats av någon meteorit eller rysk raketstart. Undersökningarna fortsätter nu i samarbete med de finska UFO-forskarna, och nya resultat beräknas komma inom en snar framtid.

Översättning: Leif A

Flicka jagades av flygande tefat.

Susanne Andersson

Flera såg farkosten

Ungefär samtidigt som Susanne flydde i panik, promenerade ett medelålders par ett stycke därifrån. Plötsligt observerade de ett blåaktigt föremål, som på låg höjd försvann i nordlig riktning från trakten av Karstorpssjön. Paret hund blev skrämd och sprang in i ett buskage. De fick sedan tvinga ut den på promenadvägen igen.

När Susanne kom inrusande i Karstorp kursgård var hon chockad. Hon darrade i hela kroppen och fick hjälp att ringa hem till föräldrarna, som hämtade henne med bil.

Flickan var totalt chockad, när jag kom för att hämta henne, berättar Jan-Åke Andersson, Susannes far: Jag har aldrig sett henne så skakad förut. Något har hänt, den saken är klar. En sak kan jag intyga, Susanne är inte mörkrädd. Hon brukar heller inte fantisera. Något skrämmande har inträffat.

Står för vad jag sett!

Både Susanne och hennes föräldrar har klart för sig, hur lätt det är, att folk drar på munnen åt berättelser om 'flygande tefat'. Det har de själva gjort. Ingen i familjen har tidigare trott på vittnesberättelser om liknande händelser.

Men jag har verkligen sett det här, säger Susanne, och det jag själv har sett, vill jag stå för. Det kommer att dröja länge, innan jag går ut ensam igen, om det så är mitt på dagen!

På F6 i Karlsborg har man inte fått in några rapporter om okänd flygtrafik över Skövde den aktuella kvällen.

Men vi har ingen egentlig kontroll över vad som händer i lufrummet på låg höjd nattetid, säger vakthavande officer på F6.

Vår radaranläggning, som används nattetid, täcker bara lufrummet ovanför ett par hundra meters höjd.

Susanne var i alla fall inte ensam om att göra observationen av det okända föremålet över Karstorpstrakten. Förutom Susanne och det medelålders paret har också en man i 30-årsåldern sett ett okänt flygande föremål över platsen vid samma tid.

Karl.

Först trodde jag inte mina ögon. Jag stod stilla och bara tittade på de blinkande ljusen, men när de kom närmare och närmare blev jag rädd och började springa tillbaka mot Karstorp. Jag sprang som jag aldrig förr har sprungit!

När jag kom i backen upp mot kursgården, vände jag mig om igen. Då hängde ett för mig okänt föremål alldeles ovanför trädkropparna. Jag såg tydligt en stålblå, diskusformad kropp med en röd blinkande lampa på undersidan mitt. Jag var övertygad om att det var mig, som föremålet jagade!

Den som berättar är 18-åriga Susanne Andersson Lillegårdsvägen 29C, Skövde. Måndagen den 2 Februari var hon som vanligt ute på en motionsrunda. Hon brukar som regel springa några km. varje kväll.

Den här kvällen hade hon valt att springa från sitt hem i Havstenaområdet ut till Rydskolan och åter, en sträcka på c:a 5 km. Klockan var strax efter åtta på måndagskvällen.

Jag sprang hemifrån och bort till Rydskolan, berättar Susanne. När jag sprang ut märkte jag ingenting särskilt, men på hemvägen, ungefär i höjd med Karstorpssjön, såg jag plötsligt två intensivt vita, blinkande ljus på himlen. Jag uppskattade deras höjd som något lägre än den höjd trafikflygplan brukar ha, men det är svårt att bedöma.

Det kom emot mig.

Först trodde jag, att det var ett flygplan, och jag tittade mot ljusen, samtidigt som jag stannade och pustade lite. Då märkte jag, att ljusen kom emot mig, de blev större och kom närmare.

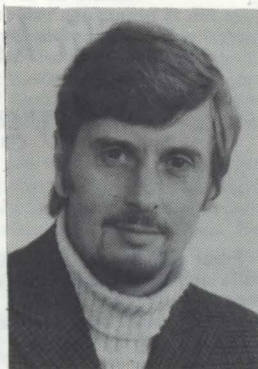
De kom rakt emot mig, alldeles ljudlöst. Det fanns då inte en människa i närheten, och plötsligt kände jag det, som om ljusen var på väg rakt mot den plats där jag stod. Jag blev rädd och började springa mot Karstorp kursgård.

När Susanne kom i backen upp mot kursgården vände hon sig om och såg, hur ett tefatsliknande, stålblått, fast föremål svävade över trädkropparna helt ljudlöst. I botten på farkosten blinkade ett rött sken. De vita ljusen var borta.

Jag var övertygad om att föremålet jagade mig. Jag hade bara en tanke i huvudet, jag måste in någonstans, så jag rusade in i en av byggnaderna på kursgården. En plats, som jag aldrig tidigare varit på.

Snabbflygande föremål över Örnsköldsvik.

Av Erland Sandqvist

Det flerfärgade ljusstrålade föremålet som observerades över Örnsköldsvik under söndagskvällen den 18 oktober, har hittills undandragit sig varje förklaring. Många människor iakttog fenomenet, som i ett flertal fall rapporterats i samstämmiga ordalag. Vid en sådan observation är det oftast svårt att få fram hela sanningen, om vad som egentligen iakttagits. Situationen är ju egentligen ganska lik den som uppstår efter en trafikolycka. Beroende på var varje enskild iakttagare befinner sig i förhållande till olycksplatsen, kan man få något varierande vittnesutsagor, utan att någon för den skull får med osanning. Det är ju ett känt faktum, att människor uppfattar en given situation på olika sätt. Sker ett händelseförlopp dessutom snabbt och oväntat skiljer sig redogörelserna ännu mera. Men många detaljer går ofta igen i varje enskild vittnesmål och löper som en röd tråd genom hela utredningen. Kvar står ett obestridligt faktum efter en företagen utredning - de här människorna har verkligen sett vad de berättar.

Folk försöker vanligen att så noggrant som möjligt redogöra för sina iakttagelser och är undantagslöst mycket måna om att göra ett trovärdigt intryck. På samma sätt, som efter en trafikolycka, kan man också notera vissa avvikelser i redogörelser av olika människor vid en utredning av omständigheterna kring ett observerat himlafenomen. Men likheterna är oftast större än olikheterna vid jämförelsen mellan olika utsagor. Kvar står oftast det faktum att de här människorna tveklöst upplevt någonting - men vad - det är frågan.

Eftersom jag råkat få kännedom om att ännu flera personer sett fenomenet över Örnsköldsvik, än de som namngavs i ortstidningen, har jag roat mig med en något mer ingående undersökning av händelsen. Ytterligare 11 vittnen har oberoende av varandra gett mig en ingående redogörelse av vad man uppfattade vid tillfället. Folk som befunnit sig närmast det observerade

fenomenet har mest detaljerat kunnat återge sin upplevelse, medan folk, som iakttagit fenomenet från längre avstånd, endast angivit huvuddragen vid händelsen ifråga. Dessa senare har dock observerat fenomenet en något längre tid, och i ett av fallen så pass länge att en hastighetsberäkning för föremålet har kunnat göras då föremålets bana även har fastställts så noggrant som möjligt. Och vad kommer man då fram till efter studium av tillgängliga uppgifter? Ja, definitivt inte ett svar på frågan om vad det kan ha varit för någonting, men däremot en fingervisning om vad det inte kan ha varit. Och det är ju vackert så! Det är alltid svårt att i efterhand säga något bestämt om en händelse som inträffat och som inte lämnat andra spår efter sig än i observatörens minnen. I det här speciella fallet finns inga andra vägar att gå än att förlita sig på varje enskilda redogörelse, för att i möjligaste mån få fram sanningen. Det har inte heller varit särskilt svårt, då ingen av mina sagesmän är känd som lögnare eller notorisk mytomän. Man har berättat för mig precis vad man iakttagit, och ingenting annat - det är min uppfattning. Vad jag funnit vid undersökningen av det här fallet, är något minst sagt ovanligt. Detta är vad jag kommit fram till, efter utredningen.

Enligt samstämmiga uppgifter flög ett ljusstarkt föremål på söndagskvällen den 18 oktober över Örnsköldsvik. Det fortsatte sedan norrut och försvann i trakten av Trehörningsjö. Tidpunkten var strax efter klockan 21.15 och vid tillfället var det vackert väder, närmast vindstilla. Temperaturen låg någon grad under noll. Föremålet flög på mycket låg höjd, i en rak, vågrät bana. Hastigheten var jämn och mycket hög. Innet ljud tycks ha uppfattats från föremålet. Inte ens då iakttagelser gjorts på relativt nära håll. Här följer redogörelserna av de personer jag kommit i kontakt med under mitt försök att bringa klarhet i vad som möjligen kan ha observerats vid tillfället.

Observation 1

Den 18 oktober 1981 observerades ett egenomligt fenomen från en fastighet på Solgårdsgatan i Örnsköldsvik. Det var en kvinna i 45-års åldern, som satt och tittade på TV tillsammans med sin dotter och dennas pojkvän, när hon fick syn på fenomenet. Så här berättade hon:

-Klockan var mellan 9 och halv 10 på kvällen, då jag genom fönstret plötsligt fick se ett starkt lysande föremål på himlen. Det var ett avlångt, flerfärgat föremål, som flög med jämn, hög hastighet över staden. Föremålet gick i en låg, vågrät bana och verkade komma från Domsjöhället och för mot Gullänet. Det var inte långt bort. Kanske inte längre bort än nere vid E4-an. Därför hann jag ändå se hur det såg ut.

Det var spolförmigt och kan ha varit längre än vad man uppfattar bredden på fullmånen. Det var faktiskt ganska likt en cigarr, med avsmalnande ändar. I främre änden gnistrade det med ett kraftigt, gulvitt sken.

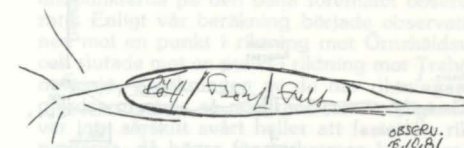
-Det här långsmala föremålet lyste 'fältvis' med gul, röd och grön färg. Mitt över stan verkade det att explodera i ett kraftigt, gult ljussken och försvann i samma ögonblick. Konstigt nog hördes ingen smäll vid explosionen. Strax innan hade jag ropat till ungdomarna, så de hann också se själva ljusexplosionen, men i övrigt såg de ingenting av föremålet. Allt gick ju så fort och var över på bara någon sekund. Men de hann i alla fall se att det var någonting ovanligt i luften. Men vart för det egentligen? Jag trodde att det skulle ramlar ner.

-Jag har aldrig sett något liknande förut, och vad det kan ha varit har jag ingen aning om slutade den här övika-kvinnan sin redogörelse.

Tilläggs bör att den här kvinnan aldrig någonsin studerat UFO-fenomenet och därför inte har någon uppfattning om dess speciella egenart. Hon vill i sin redogörelse inte framträda med sitt namn, med motiveringen, att hon inte önskar någon som helst egen publicitet, vilket givetvis respekteras.

Kvinnan i fråga, liksom de två ungdomarna, är så pass välkända av mig personligen, att jag tveklöst godkänner den här berättelsen som en fullt verklig händelse. Ingen misstanke föreligger om bluff eller missförstånd av något tidigare känt fenomen.

Denna iakttagelse kom till min kännedom redan måndagen den 19 oktober, alltså dagen innan ÖA presenterade sin artikel om fenomenet. En nog så viktig detalj att hålla i minnet. En efterkontroll i bostaden där iakttagelsen gjordes, styrkte påståendet, att föremålet måste ha gått ganska lågt över staden, då endast en begränsad del av himlen kunde observeras genom det fönster iakttagelsen gjordes. Bostaden ligger på andra våningen, med god utsikt nedåt brandstationen. Föremålet kan inte ha gått många hundr meter upp i luften, och iakttagelsen varade endast någon sekund. Vid mitt hembesök ritade kvinnan en enkel skiss av det iakttagna föremålet. En skiss som säger mer än tusen ord för den som känner UFO-fenomenet.

Den här bilden är tecknad av den i observation nummer ett nämnda kvinnan som själv tidigare aldrig studerat UFO-fenomenen. Teckningen gjordes dagen innan Örnsköldsviks Allehanda hade en artikel om observationen inför i tidningen.

Observation 2

På söndagkvällen den 18 oktober satt ingenjör Örjan Nilgran och tittade på TV tillsammans med sin familj i hemmet i Översjöla. De tittade på programmet Litteraturfrågan Ex Libris, som just hade börjat, när frun i huset fick syn på ett lysande föremål genom fönstret. Så här berättade herr Nilgran om upplevelsen.

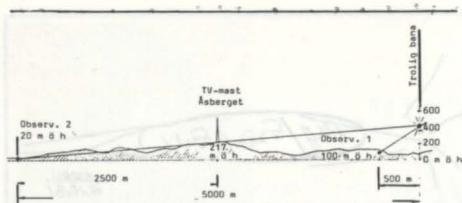
-Klockan kan ha varit omkring 21.17 eller 21.18 då 'gumman' gjorde oss uppmärksam på det här underliga föremålet. Vi gick fram till dörren och tittade på ett starkt lysande föremål, som flög fram över himlen.

-Jag trodde först, att det var en raket vi såg, för det slog gnistor från föremålet. Det var bara några enstaka gnistor som syntes, men de var väldigt stora, och de lyste med röda, gula och gröna färger. Föremålet kan möjligen ha varit avlångt, men den saken är jag inte säker på, för det gick så snabbt över himlen att vi bara hann se det under någon sekund. Det gick ganska lågt och jag fick den uppfattningen att vi först observerade det i riktning mot Svartbyhället, något över det närbelägna Åsberget.

-Det kan ha varit fram i höjd med foten på TV-masten på berget, just då vi fick syn på det. Det verkade nästan så. Men det här föremålet kan ju ha varit långt bort och därmed också högre än det föreföll, då jag av erfarenhet vet att ett avstånd kan vara mycket svårt att bedöma i mörker. Föremålet flög med mycket hög hastighet i en rak bana från söder mot norr och försvann bakom horisonten.

-Vad det kan ha varit för ett föremål vi såg har jag ingen aning om. Men något flygplan var det då absolut inte frågan om. Jag tänkte efteråt, att det kanske var en meteor eller något i den vägen.

-Från sin sommarstuga vid Billsjösjön hade min far, Nils Nilsson, observerat samma sak som vi här i Översjöla. Det syntes tydligen en bra bit. (Nils Nilssons iakttagelse redovisades i ÖA:s artikel den 20 oktober. Observationsplatsen markeras på kartan med punkt nr 7 - min egen anmärkning).

Från observatörer i Översjö (observation 2 i figuren) angavs att föremålet siktades i höjd med foten av TV-masten på Åsberget – riktning mot Svartbyn. Föremålet flöt uppskattningsvis på ca 425 m ö h – således ca 325 m ovanför observatörerna på Solgårdsgatan i Örnsköldsvik (observation 1 i figuren).

Observation 3.

Yrkesläraren Stig Häggström från Själevad såg på hemväg i sin bil på söndagkvällen den 18 oktober ett raketliknande föremål på himlen. Så här berättade han om sin upplevelse per telefon.

Plötsligt såg jag ett våldsamt eldsken i riktning mot Åsberget. Jag var säker på att ett flygplan höll på att störta. Jag observerade det här skenet till vänster om TV-masten på berget och sedan såg jag att det flög rakt mot norr med våldsam fart. Det såg då ut som en raket, men vad det egentligen kan ha varit är ju inte gott att veta. Det flög iväg med jämn, hög hastighet och gick i en rak bana som möjligen böjde av nedåt i slutskedet på iakttagelsen. Det gick så fort allting och hände så oväntat, att jag inte hann lägga märke till några särskilda detaljer. Skulle man få se ett sådant här föremål en gång till så kanske man såg det hela på ett annat sätt.

Jag har aldrig i mitt liv sett ett så våldsamt ljussken och inte så snabbt heller. Troligen såg jag inte det här fenomenet längre än sju åtta sekunder. Sedan slocknade det som när en raket brunnit ut. Men vad kan det ha varit? Ett stjärnfall är rena tomteblisset jämfört med det här skenet!

Observation 4.

På söndagskvällen den 18 oktober körde Lars-Ove Granlöv tillsammans med hustru Kajsa och barnen hem till Själevad efter ett besök i föräldrahemmet i Lilltärnsjö. På den s k flygfältsrakan, mellan Överhörnäs och Billsta, fick de plötsligt se ett egendomligt fenomen på himlen. Lars-Ove Granlöv berättade så här om tilldragelsen.

Klockan kan ha varit omkring kvart över nio, då vi fick syn på någonting som jag trodde var en raket. Det var Kajsa, som först fick syn på det och ropade till - men vad är det för sken som far där på himlen? Då jag fick syn på det föreslog jag genast, att det måste vara en sista aprilraket, för det lyste med rött, grönt och gult sken. Det gick i en mycket låg och vågrät bana strax över horisonten och flög rakt norrut, tills det försvann i riktning mot Björna. Vi fick syn på föremålet i riktning mot Västerhus, och det försvann

bortöver med en väldig fart på bara några få sekunder.

Någonting sånt där har jag aldrig sett förut, och vad det kan ha varit har jag då ingen aning om, slutade herr Granlöv sin berättelse.

Observation 5.

På söndagkvällen den 18 oktober 1981 observerade fru Annika Häggqvist tillsammans med maken Åke, hur ett raketliknande föremål svepte fram över himlen med 'ganska hög' hastighet. Iakttagelsen gjordes efter klockan 21 i hemmet i Movattnet. (Byn ligger mellan Hemling och Långviksmon). De satt och tittade på TV, då fru Häggqvist fick syn på det här ovanliga fenomenet genom fönstret. Hon gjorde då maken uppmärksam på saken och denne hann också se föremålet innan det försvann.

Det kom söderifrån och gick norrut och iaktogs i riktning österut mot Långviksmon. Det svepte snett nedåt tills det försvann ur synhåll vid horisonten. Föremålet uppgavs vara betydligt större än en stjärna och lyste med olika färger. Det följdes dessutom av en lång svans. Totala observationstiden angavs till mellan fem, tio sekunder.

Fru Häggqvist berättade vid mitt telefonsamtal med henne den 22.10.1981 att hon hört att folk i Långviksmon sett samma sak. (Föremålet måste således ha gått även öster om Långviksmon - min anmärkning).

Observation 6.

Kjell Stenbro, välbekant övixprofil, med Radio TV-affär på Nygatan 5, berättade så här om sin iakttagelse av föremålet på söndagkvällen den 18 oktober.

Klockan var exakt 21.18 då jag fick syn på det här konstiga ljusfenomenet. Jag fick syn på det i riktning mot Bonåshället, och trodde genast, att det rörde sig om en störtande satellit som gick mycket lågt. Det gnistrade våldsamt och för rakt norrut över stan tills det skimrades av närbelägna husfasader efter någon sekund. Spetsen var som ett glödande klot - det måste ha varit 'helvetiskt hett'. Klotet följdes av en flera hundra meter lång svans, och om det här var en störtande satellit borde den ha slagit ner någonstans vid västerbottensgränsen, men knappast längre norrut. Det gick väldigt snabbt och mycket lågt. Högst 500 meter över stan.

För ett tjugotal år sedan såg jag någonting liknande på himlen. Det var en vinterkväll som jag fick syn på ett underligt föremål åt Björnehället. Det lyste med ett skiftande ljussken och rörde sig fram och åter med ganska låg hastighet. Saken undersöktes, vill jag minnas, men vad det kan ha varit frågan om, kom aldrig fram. Något flyg fanns dock inte i området den gången sades det.

Observation 7.

Nils Nilsson såg från sin sommarstuga vid Billsjösjön ett lysande föremål på himlen efter

klockan 21 på söndagkvällen den 18 oktober. Följande dag besökte Nilsson sin son Örjan Nilgran i Översjö, som också sett föremålet. Efter en stunds resonering om saken ringde de upp Örnsköldsviks Allehanda och lämnade en rapport om sina iakttagelser. Rapporten återgavs i tidningen dagen därpå, alltså tisdagen den 20 oktober. (Jag har personligen inte talat med Nilsson om saken).

Observation 8.

På söndagkvällen den 18 oktober observerade verkstadsarbetaren Göran Eriksson och terapeut Liss Andersson ett ovanligt himlafenomen. Så här berättade herr Eriksson om vad de sett från sin bostad på tredje våningen i ett hus i Mellansel. Därifrån har de en närmast obegränsad utsikt mot övikstrakten.

Klockan kan ha varit omkring kvart över nio och vi satt hemma och tittade på TV, då Liss ropade till och pekade mot fönstret. Vi reste oss båda och gick fram till fönstret för att se bättre. Och vad vi såg var då för egendomligt! Ett starkt lysande föremål flög fram över horisonten i öster med jämn och mycket hög hastighet. Det kom söderifrån och gick i en rak horisontell bana norrut på låg höjd.

Föremålet lyste med ett gulvitt sken, men det strålade inte på samma sätt som en stjärna. Det var ett runt föremål, något oskarpt i kanten och bör ha varit betydligt större än planeten Venus skenbara storlek. Föremålet tillryggalade en ansevärd sträcka på bara några få sekunder och sedan verkade det att upplösas i tre mindre bitar med olika färger. De här mindre bitarna hade samma utseende som det tidigare större föremålet, men varje liten del lyste med en egen färg i rött, grönt och gult. Bitarna verkade följas åt hela tiden då de fortsatte framåt och böjde av nedåt i en sjunkande bana. Alla bitarna slocknade på samma gång något ovanför den avlägsna horisonten.

Vad det kan ha varit har jag ingen aning om men det var det underligaste jag har sett. Något känt flyg var det då inte, den saken är klar. Och ingenting annat som jag sett förut heller. Men det här föremålet var alldeles likt ett föremål jag såg från Skalmssjö för något år sedan, fast det stod stilla på himlen på mycket hög höjd, slutade herr Eriksson sin berättelse.

Eriksson gjorde sin militärjänstgöring vid flyget på F4 i Östersund, och har därför god kännedom om ordinära flygplantyper.

Vid ett besök hos de här personerna i Mellansel gjordes en rekonstruktion av observations-tillfället. Den totala observationstiden fastställdes till endast åtta sekunder. Det var alltså den tid föremålet iaktogs från det ögonblick det upptäcktes tills det försvann ur sikte. Tiden klockades med en kronometer vid två tillfällen och vid båda försöken kom vi till ett likadant resultat.

Den sträcka föremålet tillryggalade bestämdes också så exakt som möjligt med hjälp av karta, kompass och linjal. Enkla verktyg förvisso, men användbara nog för att få en uppfattning om vilket avstånd föremålet förflyttat sig under denna korta tid.

Vi bestämde först riktningen mot de båda ändpunkterna på den bana föremålet observerats. Enligt vår beräkning började observationen mot en punkt i riktning mot Örnsköldsvik och slutade mot en punkt i riktning mot Trehörningssjö. Beräkningen av de här riktningarna gjordes givetvis så noggrant som möjligt. Det var inte särskilt svårt heller att fastställa riktningarna, då högra fönsterkarmen begränsade sikten mot söder och en flaggstång nere på gården utgjorde ett bra riktmärke mot norr. Jag ritade sedan in de här riktningarna från Mellansel på en karta över Örnsköldsviks kommun. Samtidigt förutsatte jag, att det iakttagna föremålet verkligen hade passerat över Örnsköldsvik, som sades av flera observatörer, och ritade också in en linje på kartan från Örnsköldsvik och rakt norrut - i den bana föremålet tydligen flugit vid iakttagelsen.

Skärningspunkterna mellan de här tre linjerna kom att på så sätt markera ändpunkterna på den av föremålet tillryggalagda sträckan under iakttagelsen. Denna sträcka visade sig vid uppmätning vara nästan exakt 48 kilometer. Och den sträckan tillryggalade föremålet på endast 8 sekunder.

En synnerligen enkel matematisk operation fastställde därpå det iakttagna föremålets hastighet till inte mindre än 6 kilometer per sekund. En häpnadsväckande hastighet - hela 21600 km per tim. Det gick verkligen undan ordentligt, den saken är klar! Och det var ju precis vad samtliga observatörer rapporterat.

Den här hastigheten är intressant på flera sätt. Först och främst genom att storleksordningen på hastigheten inte förändras nämnvärt även om vissa felbedömningar har gjorts av tid och avstånd. Den möjligheten finns givetvis i en sådan här summarisk utredning. Men föremålet kan knappast ha befunnit sig särskilt mycket längre bort från iakttagarna, då det i så fall skulle ha varit omöjligt att så detaljerat beskriva dess utseende - som gjordes av iakttagare från Solgårdsgatan.

Observatörerna i Själevad gav ju, trots i övrigt samstämmiga uppgifter, inga detaljerade beskrivningar av föremålets utseende. Den här beräknade hastigheten är också intressant genom att man med hjälp av den kan utesluta två mycket vanliga objekt, som ofta kan förklara sådana här iakttagelser. Inget flygplan kan tillnärmelsevis prestera en sådan hög hastighet. Men en så pass hög hastighet som 6 km/sek är ändå alldeles för låg för att en meteorit skulle kunna godtagas som en tänkbar förklaring.

Nej den förklaringen duger inte heller, då även den långsammaste typen av meteoriter sveper iväg med inte mindre än 12 km/sek, och därmed rör sig dubbelt så snabbt som det här observerade föremålet. I allmänhet går meteoriterna mycket snabbare än så, ända upp till en hastighet av 72 km/sek. Vissa meteoriter kan dock röra sig ganska sakta över himlavalvet i de fall deras färdriktning skulle råka sammanfalla med jordens färdriktning genom rymden. Jordens rusar ju som bekant fram med 30 km/sek i sin bana runt solen.

Meteoriter fångas in långt ute i rymden och dras skoningslöst ner mot marken av jordens dragningskraft. De allra flesta förintas också av hetta vid inträdet i jordatmosfären, då de sveper nedåt i en ständigt fallande bana.

Den höjd föremålet rörde sig på, kan också fastställas med skäligen enkla medel. Med utgångspunkt i den observation, som gjordes i Översjö av familjen Nilgran, gjorde jag en skiss. Därifrån sades ju föremålet ha iakttagits i höjd med foten av TV-masten på Åsberget, i riktning mot Svartby-hållet.

Platserna Översjö, Åsberget, Solgårdsgatan och föremålets antagna bana norrut, avsattes längs en nivåkurva inritad på skissen med rätt höjd över havet.

Genom att sedan dra en linje från observationsplats 2 i Översjö mot den uppgivna höjden över Åsberget, och vidare mot det observerade föremålets antagna bana, var det möjligt att med någorlunda exakthet påvisa, att föremålet flög fram på något över 400 meters höjd över havet. Den siffran stämmer väl med den höjdsangivelse, som gavs av iakttagarna på Solgårdsgatan och från Nygatan.

Ett lågsniffande reaplan skulle självfallet ha hörts långa vägar på en så låg höjd, men någon rapport om den saken har inte inkommit. Tilläggas bör att Åsbergets höjd anges till 217 meter på kartan över Öviks kommun.

Då varken väder eller vind kan tillmätas förmågan att frambringa ett fenomen i den här vägen, finns det inte så mycket kvar att välja på, som tänkbara förklaringar till alla iakttagelserna. Jag kan inte heller tänka mig något astronomiskt fenomen, som skulle kunna beskrivas i samma termer som det observerade föremålet.

Det finns helt enkelt inga sådana av den art som beskrivits i de här rapporterna. Värst av allt är väl ändå, att tjänstgörande flygledaren vid stadens flygplats inte hade någon kommentar till observationerna! I ÖA onsdagen den 21 oktober uppgavs att inte så mycket som en enda liten flygflottiljövning hölls i området. En sådan skulle ju ha kunnat utgöra en förklaring till rapporterna.

Det här observerade föremålet motstår alltså tills vidare alla försök till identifiering. Enligt min bedömning kan det mycket väl ha varit ett UFO. Möjligheten finns, då det i varje fall inte kan ha varit fråga om något känt, jordiskt föremål.

De avgivna rapporterna innehåller så många, karakteristiska detaljer, att varje människa med åtminstone elementär insikt i UFO-fenomenet bör känna igen detta föremål. Form, färg, utseende och den svindlande hastigheten är välkända begrepp inom ufologin.

Då jag är väl medveten om min begränsning som utredare av sådana fall, liksom jag vet att utredningen är förknippad med uppenbara brister, vill jag därför inte fastslå att det observerade föremålet verkligen skulle ha varit ett UFO, men möjligheten finns, trots allt!

Som ett UFO framstår endast ett sådant föremål, som inte kan förklaras i traditionella termer efter en ytterligt noggrann undersökning av tillgängligt material, gjord av experter på olika om-

råden. Någon sådan undersökning är verkligen inte gjord i detta fall, men jag har bemödat mig om att göra en så seriös utredning som möjligt, för att kasta något ljus över söndagens händelse.

Det skulle vara mycket intressant att komma i kontakt med folk från Trehörningssjö-området, vilka kanske sett något i samband med det här fenomenet. Det skulle i så fall inte vara första gången jag får rapporter från det hållet om egendomliga föremål, som siktats i både luften och på marken.

– Det var en helt egendomlig syn som mötte oss. Föremålet upplöstes i tre mindre delar som var och en hade en egen färg i rött, grönt och gult. Det underligaste jag någonsin sett, berättar Göran Eriksson från Mellansel.

Är du hemma på datorer? Kan du programmera?

Redaktionen för UFO-Information önskar komma i kontakt med någon programmerings- eller dator-kunnig person för dels rådgivning dels av programutveckling på s.k. kontors- eller mikrodatorer. Ring 0142-44030 eller skriv under adress "UFO-INFORMATION, Box 16, 59600 Skänninge".

Observation 9.

Den här observationen gjordes redan vid 15-tiden på dagen, vid fullt dagsljus. Himlen var molnfri och det var nästan helt vindstilla. Det rädde helt enkelt ett strålände oktoberväder i trakten den här dagen.

Bruno Engström från Domsjö, strax söder om Örnsköldsvik, berättade tisdagen den 20 oktober i ortstidningen (ÖA) hur han på söndagen den 18 observerat ett föremål på himlen i riktning mot Gullvik.

Engström gav i tidningsartikeln en detaljerad beskrivning av föremålet, som han betraktade dels med blotta ögat, dels genom kikare. Dagen därpå, förklarade emellertid ÖA i en ny artikel, att det beskrivna 'himlafenomenet' i Domsjö-trakten skulle ha varit en varmluftballong, som några lekande ynglingar sänt upp. Artikeln tog på ett seriöst sätt upp rapporterna från söndagen den 18 oktober, och återgav bl a uttalanden av olika personer, som på olika sätt höll lufttrummet under uppsikt. Det var också i slutet av denna artikel man ställde sig frågande till en förklaring på söndagskvällens rapporter.

För att få svar på en del frågor, som ej tagits upp i ortstidningen, ringde jag därför upp herr Engström, som då gav mig följande redogörelse.

–Det var grabben våran, som först fick syn på föremålet på himlen. Då han sagt till mig, tog jag fram kikaren och gick ut och tittade på vad det var för någonting.

–Föremålet hängde stilla uppe i luften och lyste i olika färger. Det hade en egendomlig form, som är lite svår att beskriva, och det lyste i triangelformade fält, klart avgränsade från varandra. Färgerna rött, gult och grönt syntes tydligt, men det fanns också ett svart fält på det här föremålet.

I ena änden lyste ett mycket starkt, vitt sken från något som föreföll vara en öppning i ena kanten på föremålet, som sakta roterade med sols hela tiden. Efter 15 - 20 minuter gled föremålet iväg mot Gullvikshållet, tills det försvann ur sikte.

–Något flygplan var det inte frågan om och inte någon ballong heller, som det sades i tidningen på onsdagen. Vad det var för något, har jag ingen aning om. Jag har då aldrig sett något liknande förr.

Fotnot.

En sak som kanske bör betonas i samband med den här utredningen, är just den detaljen, att ingen rapportör uppgivit att det här föremålet ramlade ner. I stället anges undantagslöst att föremålet flög fram i en rak, horisontell bana på låg höjd över marken, tydligen mil efter mil. Än i dag, åtskilliga veckor efter händelsen, har till dags dato inget föremål rapporterats ha fallit ner i det här området.

UFO skrämde barn i Norge

I mitten av oktober månad 1981 skrämdes en grupp på åtta barn i åldrarna fem till elva år av ett UFO. Barnen blev vettskrämda och sprang skrikande hem till sina föräldrar. UFO:t uppträdde på så låg höjd, att barnen kunde beskriva de fönsterliknande lysande öppningar, som de kunde se på föremålet. Händelsen ägde rum vid det lilla samhället Helgeroa, som ligger ute i havsbandet c:a 15 mil syd-sydost om Oslo.

Det var varken flyg eller kulblixtar, som barnen såg, säger polisen. –Jag såg fönstren på föremålet, det måste ha varit ett flygande tefat, berättar ett av de åtta barnen, Linn Fydse. Linn berättar vidare: –Vi var ute och lekte. Plötsligt fick vi se ett mycket starkt ljus, som kom in mot land från havet. Ljuset, som kom farande i luften, var så starkt, att flera av oss kastade sig till marken och höll för ögonen. Det underliga föremålet försvann i riktning mot Stavern.

Barnen blev rädda och sprang skrikande mot sina hem. Ett av barnen, en pojke, blev vid hem-

komsten tillfrågad av sin mor, om han var sjuk. Han var, enligt modern, naturligt vit i ögonen. Barnen visade för övrigt alla tecken på hysteri.

Efter att ha lugnat sin dotter, lät Tor Gausdal henne rita av vad hon hade sett. Den naiva teckningen visade ett cirkulärt föremål med ett 10-tal lysande fönsterliknande gluggar. Gasudal, som förstod, att något ovanligt verkligen hade inträffat, tog med sig barnen till polisstationen i närmaste stad, Larvik, där de fick berätta om vad de hade upplevt. Poliserna tog sedan kontakt med flygkontrollen på Fornebu flygplats samt med meteorologer. Upplysningarna de då fick fram tydde på att barnens upplevelse varken berodde på flyg- eller helikopterverksamhet i området. Förutsättningar för kulblixtar förelåg heller inte. Vad barnen, och enligt andra uppgifter även vuxna, sett vid tillfället, kan polisen inte uttala sig om.

Karl

19

Katastrof för jorden kan komma från rymden!

Vår planet är utsatt för risken av ett kärnvapenkrig. Men oberäkneliga och katastrofala faror kan komma från rymden – utan att vi kan göra något åt det!

Vår planet, liksom vi själva, är ständigt utsatt för hotet om ett kärnvapenkrig. Mindre omtalade och kanske inte fullt så sannolika men därför inte mindre verkningsfulla katastrofer kan drabba oss. Och vad värre är, när katastrofen väl är ett faktum är det ingenting vi kan göra endast vänta och se det hända! Dessa oberäkneliga faror kommer utifrån rymden.

Vi vet ju, att solen med sitt följe av planeter rusar genom rymden runt centrum av vår galax. Farten uppgår till ca 250 km i sekunden, vilket på ett år ger oss ca 8000 miljoner km, alltså en bra bit längre än avståndet Solen - Pluto. Sedan Kristi födelse har solen tillryggagått nästan två ljusår och sedan vår kulturs begynnelse har vi alltså inte drabbats av någon större och omfattande katastrof. Men den kan komma när som helst, en jättemeteorit eller komet kan kollidera med jorden, och dess verkan kan bli katastrofal för hela vår civilisation.

Utöver den direkta förödelsen kommer klimatförändringar, om vilka man endast kan spekulera. Troligtvis kommer damm och/eller vattenånga att gå upp i atmosfären, vilket kommer att inverka på våra levnadsvillkor med allt vad detta kan innebära. Som människors skulle vi överleva, men hur, ja, det bestäms av omfattningen på katastrofen. Omfattningen kommer an på den kolliderande himlakroppens massa.

Mindre himlakroppar, som närmar sig jorden, skulle kunna sprängas med väteladdningar om man bara hinner upptäcka dem i tid, men sannolikheten att finna dem i tid är ganska liten. En meteorit eller asteroid med ett par mils storlek kan man knappast upptäcka förrän på några miljoner kilometers avstånd och redan efter en dag eller mindre skulle den vara framme vid jorden.

Med fotografiska plåtar och lite tur kan den observeras några månader i förväg. Kometer däremot avslöjar sig något tidigare genom att de börjar lysa redan hundratals miljoner km från solen.

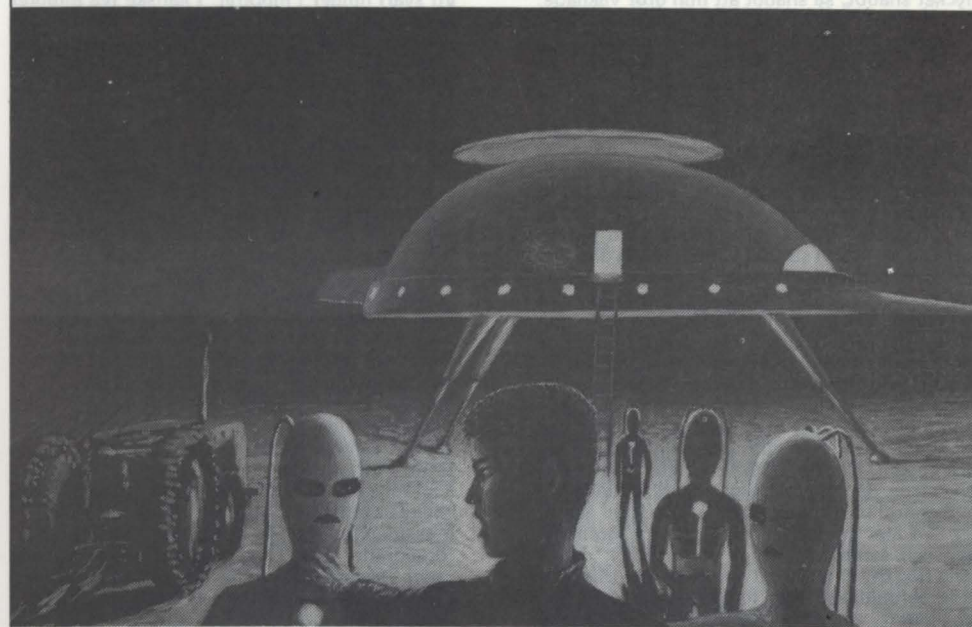
Det värsta, som kan drabba jorden, är ett möte med ett **svart hål**. Vad som gör detta så katastrofalt är, att det **svarta hålet** inte är något annat än en kollapsad stjärna med alla dess egenskaper av t ex gravitationspåverkan m m. Storleken kan variera från vår sols till många gånger dess storlek. Långt innan det **svarta hålet** visuellt kan observeras gör det sig påmint genom att orsaka rubbningar i andra planeters banor.

Skulle ett sådant **svart hål** passera utanför Pluto skulle det påverka jordens bana runt solen, säkerligen med stora klimatförändringar som följd. Ju närmare passagen sker eller ju större massan är, desto större förändringar kommer att orsakas på jorden. Jorden kan slitas ur sin bana runt solen och dras med det **svarta hålet** ut i rymden. Om solen och det **svarta hålet** kommer att ingå i ett kretslopp runt varandra får planeterna nya extrema banor runt de två massornas tyngdpunkt. För jordens del skulle detta innebära antingen en extrem hetta eller köld. Något liv skulle inte kunna existera på jorden. Detta förutsatt att vår bana kommer att ligga cirkelrunt och längre ut från solen. Troligt är dock i detta tänkta läge, att jorden får en kraftig elliptisk bana, där jorden kommer nära solen och det **svarta hålet** och sedan allt längre ut i den kylan hundratals miljoner km från solen. Eventuellt överlevande bakterier kommer att bombaderas av röntgen- och andra partikelstrålar från området strax utanför det svarta hålet.

Slutligen kan man tänka sig en frontalkrock mellan solen och det **svarta hålet** - en gigantisk explosion. Efter någon sekund skulle allt vara över. En liten del av solens massa slungas ut i form av ett expanderande gasmoln, som mest består av tunga grundämnen. Resten av solen skulle försvinna i det svarta hålet, som samtidigt ökar sin massa, och en isande kyla skulle följa de moderlösa planeterna på sin färd genom rymden.

Dezsö Sternoczy

Fallet Antonio Villas-Boas En klassiker

Fallet Villas-Boas är ett av de mest kontroversiella UFO-fallen som någonsin beskrivits. Det är historien om en ung brasiliansk arbetarpojke som kidnappas av en UFO-besättning och sedan, enligt sitt eget vittnesmål, bl.a. förförs av en utomjordisk kvinna!

Fallet Antônio Villas-Boas är antagligen det mest kontroversiella som någonsin beskrivits. Dr Fontes var APROs representant i Brasilien (han avled 1968) och var professor i medicin.

Följande vittnesbörd gavs den 22 februari 1958, i mitt mottagningsrum i närvaro av journalisten João Martins:

Mitt namn är Antônio Villas-Boas. Jag är tjugotre år gammal och farmare till yrket. Jag bor med min familj på vår farm, som är belägen vid staden São Francisco de Salles, i staten Minas Gerais, nära gränsen till staten São Paulo.

Jag har två bröder och tre systrar som alla bor i närheten, och jag hade ytterligare två som nu är döda. Jag är den näst yngste sonen. Alla vi män arbetar på farmen, där vi har många fält och plantager; vi har också en traktor för plöjning. När det är dags att plöja byter vi av varandra med traktorn: Under dagtid utföres arbetet av två arbetare som är avlönade. På natten är det vanligtvis jag som arbetar ensam (så jag sover på dagen), men ibland får jag hjälp av en av mina bröder. Jag är ogift och vid god hälsa.

Jag arbetar hårt, men har emellanåt också tid över för en korrespondenskurs. Det var en stor uppoffring att lämna farmen och komma hit till Rio, eftersom min närvaro där är mycket viktig. Men jag anser det vara min plikt att komma hit och relatera de underliga händelser som jag deltog i. Jag är beredd att åtyda vad ni anser nödvändigt för att reda ut detta fall, såsom att vittna inför civila eller militära myndigheter, men jag skulle uppskatta om jag kan komma hem så snart som möjligt, ty jag är mycket orolig för hur det går på farmen.

Allt började på natten den 5 oktober 1957. Vi hade haft ett party hemma och hade gått till sängs lite senare än vanligt, omkring kl 23.00. Jag var i mitt rum tillsammans med min bror João Villas-Boas. På grund av värmen beslutade jag mig för att öppna fönstret som vetter mot corralen. Jag såg då en silveraktig reflex, starkare än månskenet. Det var mycket vitt och jag vet inte var det kom ifrån. Det verkade som om det kom högt uppifrån, som ljuset från bilstrålkastare som riktades nedåt. Men jag kunde inte se något föremål från vilket ljuset utgick. Jag sa

de åt min bror att titta, men han är en mycket klenfogad person, så han brydde sig inte om att titta och sade åt mig att gå och lägga mig. Jag stängde fönsterluckorna och vi lade oss båda för att sova. En stund senare, sporrade av nyfikenhet, öppnade jag åter luckorna: Ljuset var fortfarande kvar på samma plats. Jag stod och betraktade det, och plötsligt började det sakta röra sig mot fönstret. Jag slog igen fönsterluckorna mycket snabbt, så snabbt att min bror vaknade. Tillsammans såg vi ljusskenet lysa upp hela rummet genom springorna i fönsterluckorna och mellan tegelplattorna på taket. Men efter en stund försvann det för gott den natten.

Den andra episoden inträffade natten den 14 oktober. Det måste ha varit mellan 21.30 och 22.00, men jag kan inte garantera det, då jag ej hade någon klocka. Jag var ute och plöjde tillsammans med min andre bror. Plötsligt såg vi ett mycket starkt ljus - så starkt att det gjorde ont i ögonen - vilket var stationärt vid åkerns norra ände. När vi såg det var det redan där. Det var stort och runt, ungefär av ett vagnshjuls storlek. Det verkade befinna sig på en höjd av ca 100 meter, var av en ljusröd färg och lyste upp en stor del av terrängen. Det måste ha funnits något slags föremål inuti ljuset, men jag kan inte helt bekräfta detta, eftersom ljuset var så starkt att jag ej kunde se något annat. Jag sade åt min bror att följa med bort och se efter vad det kunde vara. Han ville inte följa med, så jag gick ensam. När jag kom i närheten av tinges-ten, rörde den sig plötsligt och förflyttade sig med enorm hastighet till södra änden av åkern, där den åter stannade. Jag gick mot föremålet igen och samma manöver upprepades; denna gång flög det tillbaka till den plats där det först hade befunnit sig. Jag fortsatte i mina försök, och samma manöver upprepades ett tjugotal gånger. Efter det var jag så trött att jag gav upp och gick tillbaka till min bror. Ljuset förblev stationärt ytterligare några minuter. Då och då verkade det sända ut strålar åt alla håll som den nedgående solen. Därefter försvann plötsligt ljuset, precis som om det släcktes. Jag är inte säker på om detta verkligen skedde, ty jag minns inte om jag tittade på det hela tiden. Jag kanske tittade åt ett annat håll för några sekunder, under vilket det kanske snabbt flög iväg och försvann innan jag åter tittade i den riktningen.

Följande dag, den 15 oktober, var jag ensam och plöjde nattetid i samma område. Det var en kall natt och himlen var mycket klar med många stjärnor. Precis klockan 01.00 såg jag en röd stjärna i skyn. Det såg ut som en av dessa verkligt stora klart lysande stjärnor. Men det var det inte, vilket jag snart upptäckte, ty den började snabbt växa i storlek, som om den färdades i riktning mot mig. På några få sekunder hade den vuxit till ett starkt lysande, äggformat föremål, som flög mot mig med fruktsam vardastighet. Det rörde sig så snabbt, att det var rakt över traktorn innan jag ens haft tid att tänka på vad jag skulle göra. Där bromsade det plötsligt upp och sänkte sig ned tills det befann sig ca 50 meter ovanför mitt huvud, och det lyste upp hela området som om det vore dagsljus, med ett blekrött blandande sken som fullständigt sluka-

de ljuset från traktorns lyktor.

Jag var skräckslagen, ty jag hade inte en aning om vad det var. Jag tänkte försöka fly på traktorn, men insåg att med den fart jag kunde uppnå med denna, skulle mitt försök knappast krönas med framgång med tanke på den höga hastighet farkosten kunde uppnå. Jag tänkte också hoppa ned från traktorn och försöka fly till fots. Men den mjuka, nyplöjda jorden hade varit ett svårt hinder i mörkret. I kanske två minuter befann jag mig i detta förtvivlade tillstånd, och visste inte vad jag skulle ta mig till. Men sedan rörde sig det lysande föremålet framåt och stannade igen på ett avstånd av 10 - 15 meter framför traktorn. Därefter började det mycket sakta sänka sig mot marken. Det kom närmare och närmare, och först nu såg jag att det var en underlig maskin, ganska rund till formen och omgiven av små, purpurfärgade ljuspunkter och en enormt stor, röd strålkastare längst fram från vilken allt ljus hade kommit då den befann sig högre upp i skyn, och vilket hindrade mig från att urskilja några andra detaljer.

Jag såg nu maskinen tydligt. Den liknade ett stort, avlångt ägg med tre metalliska utsprång fram till (ett i mitten och ett på vardera sidan). Dessa var tjocka vid basen och spetsiga i ändarna. Jag kunde inte urskilja färgen på dem, ty de omgavs av en kraftigt röd fosforescens (eller fluorescerande ljus, påminnande om en neonskylt) i samma nyans som strålkastaren längst fram. På ovansidan av maskinen var det något som roterade med stor hastighet och som också sände ut ett starkt, fluorescerande rött sken. Då maskinen reducerade hastigheten för att landa, förändrades detta sken till grönt, vilket motsvarades - sådant var mitt intryck - av en minskning i hastigheten hos denna roterande del, vilken i denna stund tog formen av en rund skiva eller tillplattad kupol. (Dess form kunde tidigare ej urskiljas.) Jag kan inte säga om detta var dess egentliga form eller om den enbart var skenbar på grund av dess roterande rörelse, ty inte vid något tillfälle upphörde den att rotera, inte ens då maskinen stod på marken.

Större delen av de detaljer, som jag nu beskriver, observerades senare. I inledningskedet var jag alltför nervös och skrädd för att lägga märke till så mycket. Och ännu mera då jag såg tre metallstöd (vilka bildade ett stativ) skjuta ut från maskinens undersida då den endast befann sig några meter ovan markytan. I denna stund förlorade jag helt den lilla självkontroll jag hade kvar. Dessa metallben var uppenbarligen menade att uppbära farkostens vikt vid landning. Jag såg aldrig detta hända, ty jag startade traktorn och försökte finna en väg att fly. Jag hade endast åkt några få meter, då motorn plötsligt dog och lyktorna slocknade. Jag försökte starta på nytt men motorn reagerade inte. Då hoppade jag ned från traktorn på den sida som var vänd från maskinen och började springa. Man det verkar som om jag hade förlorat mycket dyrbar tid under mina försök att starta traktorn, ty jag hade endast sprungit några få steg, då någon grep tag i min ena arm.

Min förföljare var en kortväxt individ (han räckte mig till skuldran) och var klädd i en un-

derlig dräkt. I desperation svängde jag runt och gav honom en kraftig knuff, som fick honom att tappa balansen. Detta tvingade honom att släppa mig och han föll på ryggen ca två meter ifrån mig. Jag försökte utnyttja tillfället att återuppta flykten, men attackerades samtidigt av tre andra individer, från sidorna och bakifrån. De grep tag i mina armar och ben och lyfte mig från marken och förhindrade därigenom mina möjligheter till försvar. Jag kunde endast sprattla och vrida mig. Deras grepp var stadiga och de släppte inte efter. Jag började ropa på hjälp och överste dem med förbannelser och fordrade att de skulle släppa mig. Jag lade märke till att medan de bar mig mot maskinen verkade mitt tal väcka deras nyfikenhet, ty de stannade och stirrade på mitt ansikte varje gång jag sade något.

På detta sätt bar de mig mot sin maskin, vilken stod på en höjd av ca två meter över marken, vilande på de tre metallstöd som jag redan omnämnt. Det fanns en öppen dörr på bakre halvan av farkosten. Denna dörr öppnades uppifrån och ned och bildade en bro, vid vars yttre ände en steg var fastgjord, vilken var tillverkad av samma metall som resten av farkosten. Denna steg var nedsänkt till marken. Jag hissades upp för denna steg, ett jobb som inte var lätt för dem. Stegen var smal och gav knappast plats för två personer sida vid sida. Den var dessutom rörlig och svängde hit och dit under mina försök att göra mig fri. Den var också försedd med en slags ledstång på var sida av ungefär samma tjocklek som skafet på en sopkvast. Även denna var av metall. Jag grep tag i den flera gånger för att förhindra dem att hissa upp mig, och detta tvingade dem att stanna upp och bända loss mina händer varje gång. Denna ledstång var även den rörlig. (Senare, då jag gick nerför stegen, fick jag det intrycket att ledstången ej var i ett enda stycke utan bestod av små metalldelar, som var sammanlänkade med varandra.)

Väl inne i maskinen såg jag att vi kommit in i ett litet fyrkantigt rum. Dess polerade metallväggar glittrade i skenet från det fluorescerande ljus som kom från metalltaket, vilket producerades av ett stort antal små, fyrkantiga lampor som löpte runt rummet där väggar och tak möttes. Jag kunde inte räkna antalet lampor ty de sänkte nu ned mina fötter mot golvet, och den yttre dörren svängde upp och stängdes med stegen upprullad och fastgjord vid den. Belysningen var så god att det verkade som dagsljus. Men även i detta fluorescerande, vita ljus var det totalt omöjligt att upptäcka var den yttre dörren fanns, ty när den stängdes tycktes den helt smälta in i väggen och bli en del av denna. Jag kunde endast se var den befann sig genom metallstegen, som var fastgjord vid den. Jag fick ej tillfälle att observera några ytterligare detaljer, ty en av männen - de var fem allt som allt - tecknade åt mig att gå in i ett annat rum som skymtade genom en öppen dörr på motsatt sida av rummet. Jag vet inte om denna andra dörr redan var öppen då jag kom in i maskinen, då jag inte sett åt det hållet förrän nu. Jag beslutade mig för att lyda honom, ty jag hölls fortfarande fast i armarna och dessutom var jag inlåst tillsammans med dem och hade inget annat val.

Vi lämnade det lilla rummet, i vilket jag inte kunde se några möbler eller instrument, och gick in i ett mycket större halvvalvt rum med likadana silverglänsande väggar som det mindre. Jag tror att detta rum befann sig i centrum av maskinen, ty i mitten fanns en metallpelare som löpte från golv till tak, tjock vid tak och golv och mycket smalare i mitten. Den var rund och verkade solid. Jag tror inte, att den var där endast som dekoration; den måste ha tjänstgjort som stöd för taket. De enda möbler jag såg var ett underligt format bord som stod vid ena sidan av rummet, och flera ryggstödslösa vridstolar placerade runt omkring det. De var alla tillverkade av samma vita metall. Bordet, och även stolarna, smalnade av nedåt till ett enda ben - vilket i bordets fall var fastsatt direkt i golvet. Varje stol var länkad vid en rörlig ring som satt fast i golvet medelst tre stöd som stack ut från var sida, vilket gjorde att den som satt på stolen kunde vrida sig runt åt vilket håll han så önskade.

Under vad som verkade en oändlig tid stod jag i detta rum, fasthållen av två män, medan dessa underliga människor iakttog mig och pratade om mig. Jag säger 'pratade' endast för benämningens skull, ty vad jag hörde lät inte alls som mänskligt tal. Det var en serie skall som svagt påminde om hundars läten. Denna likhet är svag men det är det enda jag kan säga i ett försök att beskriva dessa ljud, som inte lät som något jag tidigare hört. Det var långsamma skall och gläfsanden, varken klara eller hesa, vissa längre och vissa kortare, ibland innehållande flera olika ljud samtidigt och emellanåt slutande i en darrning. Det var enkla ljud, som djurskall, och jag kunde inte höra något som lät som ljudet av en stavelse eller ett ord på något förstående språk. Inte något! För mig lät alltsammans likadant, så jag kan inte minnas något av det. Jag kan inte förstå, hur dessa människor kunde förstå varandra på detta sätt. Jag ryser fortfarande vid tanken på dessa läten. Jag kan inte härmade dem ... min röst är inte lämpad för det.

Då skallen tystnat verkade det som om de hade kommit överens, ty de grep mig alla fem och började klä av mig. Jag gjorde motstånd och försökte göra det så svårt som möjligt för dem. Jag protesterade, skrek och svor. De förstod mig tydligen inte men avbröt sig och tittade på mig som om de ville försöka få mig att förstå att de var 'belevade'. Dessutom skadade de mig inte fast de använde sig av våld. De rev inte ens skärder mina kläder, med undantag kanske för skjortan (men på denna punkt är jag inte säker, då den var trasig sedan tidigare).

Slutligen hade de klätt av mig totalt naken, och jag var dödsförskräckt, då jag inte visste vad som skulle ske härnäst. Sedan kom en av männen fram till mig med något i ena handen. Det verkade vara en våt tvättsvamp av något slag, och med den började han sprida en vätska över hela min kropp. Den kunde inte vara av gummi, för den var betydligt mjukare. Vätskan var klar som vatten men ganska tjock och helt luktfri. Jag trodde det var något slags olja men hade fel, ty huden blev inte flottig eller oljig. Jag frös för natten var kall och det var ännu kal-

lare inne i dessa rum. Då de klädde av mig började jag huttra och vätskan gjorde saken ännu värre, men den torkade tydligen snabbt och till slut kände jag ingen större skillnad.

Tre av männen ledde mig mot en stängd dörr på motsatta sidan av rummet. Den man som gick först tryckte på något i mitten av dörren (jag såg inte vad det var), vilket gjorde att den svängde inåt i två halvor som en saloon-dörr. I stängt tillstånd sträckte den sig från golv till tak, och längst upp på den fanns det något slags lysande inskription - eller liknande - röda symboler som genom en underlig ljuseffekt verkade stå ut ca fem cm från dörrens metallyta. Inskriptionen var den enda av sitt slag ombord på maskinen, och skriften var helt olik våra bokstäver. Jag försökte lägga dem på minnet och skrev ned dem i det brev som jag skickade till João Martins. I dag minns jag inte alls hur de såg ut.

Men för att återgå till händelserna: dörren ledde till ett mindre, fyrkantigt rum, vilket var upplyst på samma sätt som de övriga. Efter att vi gått in (jag och två av männen) stängdes dörren återigen bakom oss. Jag tittade bakåt och såg något som jag inte vet hur jag ska förklara. Det fanns ingen dörr där längre. Allt jag såg var en vägg precis som de andra väggarna. Jag vet inte hur detta gick till, såvida det inte var en skärm av något slag som åkte ned och täckte dörren efter det att den stängts. Jag kunde inte begripa det. En kort stund senare öppnades väggen och det var återigen en dörr; jag såg ingen skräms.

Denna gång kom två andra män in bärande på två ganska tjocka, röda gummislangar på vardera ca en meters längd. Jag kan inte säga om det fanns något i dem, men jag vet att de var ihålliga. En av dessa slangar var fastgjord i ena änden vid en glasflaska, som påminde om en bägare. Den andra änden av slangen hade ett munstycke format som ett koppglas, och detta fästes på huden under min haka, här, där ni kan se detta mörka märke som är kvar som ett ärr. Innan detta gjordes kramade mannen som skötte det hela tuben med sina händer, som om han pressade luft ur den. Jag kände ingen smärta just då - utan upplevde det endast som om skinnets sögs eller drogs in. Senare började området svida och klia (och jag upptäckte då, att huden var sargad och rispåd). Då slangen hade fästs vid min hud såg jag mitt blod sakta strömma in i bägaren, tills den var halvfull. Sedan byttes slangen ut mot den andra och samma procedur upprepades. Här kan ni se detta andra märke. Denna gång fylldes bägaren till brädden. Även här var huden sargad och började svida och klia. Sedan gick männen ut och lämnade mig ensam.

Jag var ensam en lång stund, kanske över en halvtimme. Rummet var tomt med undantag av en stor bädd i mitten av det - men denna saknade ben och såg mycket obekvämt ut att ligga på då den var mycket hög i mitten, där det var likosom en puckel. Men den var mjuk som om den var gjord av skumgummi, och den täcktes av ett tjockt grått material, också detta mjukt.

Jag satte mig på den, då jag var mycket trött, både fysiskt och psykiskt. Det var då jag lade märke till en underlig lukt som gjorde mig illa-

mående. Det var som om jag andades en tjock rök, som höll på att kväva mig. Detta var tydligen också fallet, för när jag granskade väggarna upptäckte jag en mängd små metallrör som stack ut i höjd med mitt huvud, och dessa spydde ut en grå rök som upplöstes i luften. Yttre änden på dessa rör var fulla av små hål och påminde om duschmunstycken. Det var denna rök som orsakade lukten. Jag kan inte säga om röken kom ut redan då männen tog blodproven, då jag ju inte lade märke till den förrän nu. Kanske var luftcirkulationen bättre då dörren öppnades och stängdes, vilket gjorde att jag inte lade märke till den. Nu kände jag mig så dålig, att jag var tvungen att spy. Jag sprang bort till ett hörn av rummet och tömde hela magsäcken. Efter detta befriades jag från mina andningssvårigheter, men jag var fortfarande ganska illamående av röklukten. Jag var ganska modfärdig och väntade på att något skulle hända.

Forts. nästa nr.

UFO svarade på ljussignal.

Någon gång i november 1980 promenerade Mario Luisi med sin hund på stranden vid en flod i Preston, England, och tyckte sig se en ko. Han vände runt och lyste med sin ficklampa och fick som svar ett blixtrande ljus, som smälte ned hans ficklampa. Han såg sedan en farkost cirka 5 meter lång och 2,5 meter bred svävande just över marken. Farkosten var mörk till färgen med trubbig nos och glasfönster.

Bredvid den stod en man och en kvinna med ljus hår ned över axlarna. De var 165 cm långa, bar åtsittande svarta våtdräkter och kvinnan dessutom en cape. Luisi sade, att de hade mycket blek hudfärg men att de var de vackraste människor han någonsin sett. Luisi stod och pratade med varelserna på engelska i 2 - 3 minuter och mest med kvinnan.

Hon sade, att han inte skulle komma till skada men han fick inte avslöja de bokstäver han sett på farkosten eller de emblem de bar på dräkterna. Därefter gick varelserna tillbaka till farkosten, och den försvann i skyn som ett rött tecken.

Källa: APRO Bulletin Vol. 29 nr 5
Översättning: B-O Lidén